

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی زوج درمانی مبتنی بر گاتمن بر مهارت های ارتباطی مادران دارای فرزند کم توان ذهنی شهرستان بافق

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی رویکردهای نوین مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی در قرن ۲۱ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زبیر صمیمی - پژوهشگر پسادکتری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

سیده عطیه بهشتی زاده بافقی - دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بافق، بافق ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی زوج درمانی مبتنی بر گاتمن بر مهارت های ارتباطی مادران دارای فرزند کم توان ذهنی بود. این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه مادران دارای فرزند کم توان ذهنی شهر بافق در سال ۱۴۰۰ تشکیل داد که به کلینیکهای توانبخشی بافق مراجعه کردند که از بین آن ها تعداد ۳۰ نفر به صورت در دسترس به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند؛ آزمودنیهای گروه آزمایش طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای (هفته ای دو جلسه) به صورت مجازی زوج درمانی گاتمن را دریافت کرده بودند؛ همه آزمودنیهای پژوهش قبل و بعد از آزمایش پرسشنامه های مهارتهای ارتباطی کوئیندام (۲۰۰۴) را به صورت الکترونیکی تکمیل کردند؛ تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس چند متغیری در SPSS-۲۶ انجام شد. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که در مرحله پس آزمون آزمودنیهای گروه آزمایش مهارتهای ارتباطی بالاتری را در مقایسه با گروه کنترل تجربه کرده بودند. ($p < 0/05$) که این امر نشان دهنده تأثیر زوج درمانی گاتمن بر مهارتهای ارتباطی آنان می باشد. طبق یافته های به دست آمده میتوان گفت که زوج درمانی به شیوه گاتمن زوج درمانی مناسبی برای بهبود مهارتهای ارتباطی دارای فرزند کم توان ذهنی می باشد و پیشنهاد میشود در مراکز درمانی و بازتوانی خانواده از این روش درمانی بهره گرفته شود.

کلمات کلیدی:

کودک کم توان ذهنی، مهارتهای ارتباطی، زوج درمانی گاتمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420405>

